

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

22 februarie 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 068/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 068/02 Cauza C-454/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgia) – Proximus SA, fostă Belgacom SA/Commune d'Etterbeek (Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/20/CE — Articolele 12 și 13 — Taxe administrative — Redevanță pentru drepturile de instalare a infrastructurii — Domeniu de aplicare — Reglementare comunală — Taxă pe antenele de telefonie mobilă) 2

2016/C 068/03 Cauza C-517/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance de Namur – Belgia) – Proximus SA, fostă Belgacom SA, preluând acțiunea introdusă de Belgacom Mobile SA/Province de Namur (Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 97/13/CE — Articolele 4 și 11 — Directiva 2002/20/CE — Articolul 6 — Condiții aferente autorizăției generale și drepturilor de utilizare a frecvențelor radio și a numerelor și obligații specifice — Articolul 13 — Redevanță pentru drepturile de instalare a infrastructurii — Domeniu de aplicare — Reglementare provincială — Taxă pe stâlpii și/sau pe unitățile de emisie și de recepție a rețelei de telefonie mobilă) 3

2016/C 068/04	Cauzele conexe C-25/14 și C-26/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Union des syndicats de l'immobilier (UNIS)/Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) și alții (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL/Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire – CFDT și alții (C-26/14) (Trimitere preliminară — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Principiile egalității de tratament și nediscriminării — Obligația de transparență — Domeniul de aplicare al acestei obligații — Convenții colective naționale — Sistem de protecție socială complementar față de sistemul general — Desemnarea de către partenerii sociali a unui organism asigurător însărcinat cu gestionarea acestui sistem — Extinderea acestui sistem, prin ordin de ministru, la toți lucrătorii salariați și la toți angajatorii din sectorul de activitate vizat — Limitarea în timp a efectelor unei decizii preliminare a Curții de Justiție)	3
2016/C 068/05	Cauzele conexe C-132/14-C-136/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 decembrie 2015 – Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 1385/2013 — Directiva 2013/62/UE — Directiva 2013/64/UE — Temei juridic — Articolul 349 TFUE — Regiuni ultraperiferice ale Uniunii Europene — Schimbarea statutului Mayotte în raport cu Uniunea Europeană]	4
2016/C 068/06	Cauza C-157/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Neptune Distribution SNC/Ministre de l'Économie et des Finances [Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 — Directiva 2009/54/CE — Articolul 11 alineatul (1) și articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Protecția consumatorilor — Mențiuni nutriționale și de sănătate — Ape minerale naturale — Conținut de sodiu sau de sare — Calcul — Clorură de sodiu (sare de masă) sau cantitatea totală de sodiu — Libertatea de exprimare și de informare — Libertatea de a desfășura o activitate comercială]	5
2016/C 068/07	Cauza C-180/14: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 23 decembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/88/CE — Organizarea timpului de lucru — Repaus zilnic — Repaus săptămânal — Timp de lucru maxim săptămânal)	6
2016/C 068/08	Cauza C-239/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail de Liège – Belgia) – Abdoulaye Amadou Tall/Centre public d'action sociale de Huy [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Directiva 2005/85/CE — Standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat — Articolul 39 — Dreptul la o cale de atac efectivă — Cereri de azil multiple — Efect nesuspensiv al acțiunii formulate împotriva unei hotărâri a autorității naționale competente de a nu examina în continuare o cerere de azil ulterioară — Protecție socială — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 19 alineatul (2) — Articolul 47]	6
2016/C 068/09	Cauzele conexe C-250/14 și C-289/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 decembrie 2015 (cereri de decizie preliminară formulate de Conseil d'État – Franța) – Air France-KLM, fostă Air France (C-250/14) și Hop!-Brit Air SAS, fostă Brit Air (C-289/14)/Ministère des Finances et des Comptes publics (Taxa pe valoarea adăugată — Fapt generator și exigibilitate — Transport aerian — Bilet cumpărat, dar neutilizat — Executare a prestației de transport — Emitere a biletului — Momentul plății taxei)	7
2016/C 068/10	Cauza C-293/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Gebhart Hiebler/Walter Schlagbauer (Trimitere preliminară — Directiva 2006/123/CE — Domeniu de aplicare ratione materiae — Activități asociate exercitării autorității publice — Profesia de coșar — Atribuții specifice apărării împotriva incendiilor — Limitare teritorială a autorizației profesionale — Serviciu de interes economic general — Necesitate — Proporzionalitate)	8
2016/C 068/11	Cauza C-297/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Rüdiger Hobohm/Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL (Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competență judiciară în materia contractelor încheiate cu consumatorii — Articolul 15 alineatul (1) litera (c) și articolul 16 alineatul (1) — Noțiunea de activitate comercială sau profesională „direcționată spre” statul membru în care domiciliază consumatorul — Contract de gestiune de afaceri care servește la realizarea obiectivului economic urmărit printr-un contract de brokeraj încheiat anterior în exercitarea unei activități comerciale sau profesionale „direcționate spre” statul membru pe teritoriul căruia domiciliază consumatorul — Legătură strânsă)	9

2016/C 068/12	Cauza C-300/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Imtech Marine Belgium NV/Radio Hellenic SA [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 805/2004 — Titlu executoriu european pentru creanțele necontestate — Condiții de certificare — Drepturi ale debitorului — Revizuirea deciziei]	9
2016/C 068/13	Cauza C-330/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Hongrie) – Gergely Szemerey/Miniszterelnökséget vezető miniszter, succesoare în drepturi a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve [Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Măsuri de sprijin pentru dezvoltarea rurală — Plăți pentru agromediu — Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 — Articolele 23 și 58 — Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 — Regulamentul (CE) nr. 1975/2006 — Ajutor pentru cultivarea unei specii vegetale rare — Cerere de plată — Conținut — Necesitatea unui certificat — Sancțiuni în cazul neprezentării]	10
2016/C 068/14	Cauza C-333/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 23 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Court of Session (Scotland) – Regatul Unit) – Scotch Whisky Association și alții/The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland [Trimitere preliminară — Organizarea comună a piețelor produselor agricole — Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 — Libera circulație a mărfurilor — Articolul 34 TFUE — Restricții cantitative — Măsuri cu efect echivalent — Preț minim al băuturilor alcoolice calculat pe baza cantității de alcool din produs — Justificare — Articolul 36 TFUE — Protecția sănătății și a vieții persoanelor — Apreciere de către instanța națională]	11
2016/C 068/15	Cauza C-342/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – X-Steuerberatungsgesellschaft/Finanzamt Hannover-Nord (Trimitere preliminară — Recunoașterea calificărilor profesionale — Directiva 2005/36/CE — Articolul 5 — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2006/123/CE — Articolul 16 și articolul 17 punctul 6 — Articolul 56 TFUE — Societate de consultanță fiscală stabilită într-un stat membru și care furnizează servicii în alt stat membru — Reglementare a unui stat membru care impune înregistrarea și recunoașterea societăților de consultanță fiscală)	12
2016/C 068/16	Cauza C-371/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – APEX GmbH Internationale Spedition/Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Trimitere preliminară — Politică comercială — Dumping — Brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 11 alineatul (2) — Expirare — Articolul 13 — Circumvenție — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 260/2013 — Validitate — Extinderea unei taxe antidumping la o dată la care regulamentul prin care a fost instituită nu mai este în vigoare — Modificarea configurației schimburilor comerciale)	13
2016/C 068/17	Cauza C-388/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Köln – Germania) – Timac Agro Deutschland GmbH/Finanzamt Sankt Augustin (Trimitere preliminară — Legislație fiscală — Impozit pe profit — Libertatea de stabilire — Sediul permanent nerezident — Evitarea dublei impuneri prin scutirea veniturilor sediului permanent nerezident — Luarea în considerare a pierderilor realizate de un astfel de sediu permanent — Reintegrarea pierderilor deduse anterior în cazul cesiunii sediului nerezident — Pierderi definitive)	14
2016/C 068/18	Cauza C-402/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Dioikitiko Efeteio Athinon – Grecia) – Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE/Elliniko Dimosio [Trimitere preliminară — Libera circulație a mărfurilor — Dispoziții fiscale — Impozite interne — Taxe vamale cu caracter fiscal — Taxe cu efect echivalent — Formalități legate de trecerea frontierei — Articolul 30 TFUE — Articolul 110 TFUE — Directiva 92/12/CEE — Articolul 3 alineatul (3) — Directiva 2008/118/CE — Articolul 1 alineatul (3) — Netranspunere în dreptul național — Efect direct — Perceperea unei taxe asupra autovehiculelor la momentul importului lor pe teritoriul unui stat membru — Taxă legată de înmatricularea și de eventuala punere în circulație a vehiculului — Refuzul rambursării taxei în cazul neînmatriculării vehiculului]	15

2016/C 068/19	Cauza C-407/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba – Spania) – María Auxiliadora Arjona Camacho/Seguritas Seguridad España SA (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă — Concediere discriminatorie — Articolul 18 — Despăgubiri sau măsuri reparatorii pentru prejudiciul suferit efectiv — Caracter disuasiv — Articolul 25 — Sancțiuni — Daune interese punitive)	15
2016/C 068/20	Cauza C-419/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – WebMindLicenses kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság [Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolele 2, 24, 43, 250 și 273 — Locul prestării serviciilor furnizate pe cale electronică — Stabilire artificială a acestui loc prin intermediul unui aranjament lipsit de realitate economică — Abuz de drept — Regulamentul (UE) nr. 904/2010 — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 7, 8, 41, 47 și 48, articolul 51 alineatul (1) și articolul 52 alineatele (1) și (3) — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat — Utilizare de către administrația fiscală de probe obținute în cadrul unei proceduri penale paralele și neîncheiate, fără cunoștința persoanei impozabile — Interceptări de telecomunicații și ridicări de mesaje electronice]	16
2016/C 068/21	Cauza C-595/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 decembrie 2015 – Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene (Acțiune în anulare — Înlocuire în cursul judecății a deciziei atacate — Obiectul acțiunii — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Supunerea unei noi substanțe psihoactive unor măsuri de control — Cadru juridic aplicabil ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona — Dispoziții tranzitorii — Consultarea Parlamentului European)	18
2016/C 068/22	Cauza C-605/14: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu/Pekka Komu, Jelena Komu [Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare — Competențe exclusive — Articolul 22 punctul 1 — Litigiu în materie de drepturi reale imobiliare — Noțiune — Cerere de încetare prin vânzare a unei coproprieții indivize asupra unor bunuri imobile]	18
2016/C 068/23	Cauza C-58/15: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 23 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Germania) – Firma Theodor Pfister/Landkreis Main-Spessart [Trimitere preliminară — Agricultură — Inspecții sanitare — Controale oficiale ale hranei pentru animale și ale produselor alimentare — Finanțare a controalelor — Taxe pentru inspecție legate de operațiunile de sacrificare — Regulamentul (CE) nr. 882/2004 — Directiva 85/73/CEE — Posibilitatea de a percepe un quantum care să acopere costul real al cheltuielilor de inspecție, superior cuantumurilor onorariilor prevăzute de această directivă]	19
2016/C 068/24	Cauza C-580/14: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – Sandra Bitter, în calitate de lichidator judiciar al Ziegelwerk Höxter GmbH/Republica Federală Germania (Trimitere preliminară — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Amendă pentru depășirea emisiilor — Proporționalitate)	19
2016/C 068/25	Cauza C-352/15 P: Recurs introdus la 12 mai 2015 de Edward Guja împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 14 aprilie 2015 în cauza T-823/14, Guja/Polonia	20
2016/C 068/26	Cauza C-357/15: Acțiune introdusă la 10 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Slovenia	20

2016/C 068/27	Cauza C-614/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 20 noiembrie 2015 – Rodica Popescu/Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj	21
2016/C 068/28	Cauza C-631/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Spania) la 27 noiembrie 2015 – Carlos Álvarez Santirso/Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias	21
2016/C 068/29	Cauza C-632/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 30 noiembrie 2015 – Costin Popescu/Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor	22
2016/C 068/30	Cauza C-642/15 P: Recurs introdus la 2 decembrie 2015 de Toni Klement împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 24 septembrie 2015 în cauza T-211/14, Toni Klement/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	22
2016/C 068/31	Cauza C-668/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 14 decembrie 2015 – Jyske Finans A/S/Ligebehandlingsnævnet, acționând în numele lui Ismar Huskic	23
2016/C 068/32	Cauza C-687/15: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2015 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene	24

Tribunalul

2016/C 068/33	Cauza T-512/12: Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2015 – Front Polisario/Consiliul („Relații externe — Acord sub forma unui schimb de scrisori între Uniune și Maroc — Liberalizare reciprocă referitoare la produse agricole, la produse agricole transformate, la pește și la produse pescărești — Aplicarea acordului în Sahara Occidentală — Frontul Polisario — Acțiune în anulare — Capacitatea de a exercita acțiunea — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Conformitate cu dreptul internațional — Obligația de motivare — Dreptul la apărare”)	26
2016/C 068/34	Cauza T-379/14: Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Universal Music/OAPI – Yello Strom (Yellow Lounge) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	26
2016/C 068/35	Cauza T-534/14: Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Murnauer Markenvertrieb/OAPI – Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	27
2016/C 068/36	Cauza T-850/14: Ordonanța Tribunalului din 18 decembrie 2015 – CompuGroup Medical/OAPI – Schatteiner (SAM) („Acțiune în anulare — Marcă comunitară — Termen de introducere a acțiunii — Momentul de la care începe să curgă termenul — Notificarea deciziei camerei de recurs pe contul electronic de la OAPI al reprezentantului reclamantei — Tardivitate — Lipsa unei forțe majore sau a unui caz fortuit — Inadmisibilitate vădită”)	28
2016/C 068/37	Cauza T-357/15 P: Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Garcia Minguez/Comisia [„Recurs — Funcție publică — Recrutare — Concurs intern al Comisiei deschis agenților temporari ai instituției — Neadmiterea unui agent temporar al unei agenții executive — Articolul 29 alineatul (1) litera (b) din statut — Egalitate de tratament — Recurs vădit nefondat”]	28

2016/C 068/38	Cauza T-627/15: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2015 – Frame/OAPI – Bianca-Moden (BIANCALUNA)	29
2016/C 068/39	Cauza T-702/15: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – BikeWorld/Comisia	30
2016/C 068/40	Cauza T-704/15: Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2015 – Micula și alții/Comisia	30
2016/C 068/41	Cauza T-721/15: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2015 – BASF/OAPI – Evonik Industries (DINCH)	32
2016/C 068/42	Cauza T-724/15: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft/Comisia	33
2016/C 068/43	Cauza T-725/15: Acțiune introdusă la 11 decembrie 2015 – Chemtura Netherlands/EFSA	33
2016/C 068/44	Cauza T-731/15: Acțiune introdusă la 12 decembrie 2015 – Klyuyev/Consiliul	34
2016/C 068/45	Cauza T-733/15: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2015 – Republica Portugheză/Comisia	35
2016/C 068/46	Cauza T-734/15 P: Recurs introdus la 17 decembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 6 octombrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-119/14, FE/Comisia	36
2016/C 068/47	Cauza T-735/15: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2015 – The Art Company B & S/OAPI – Manifatture Daddato și Laurora (SHOP ART)	37
2016/C 068/48	Cauza T-741/15: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2015 – British Aggregates și alții/Comisia	38
2016/C 068/49	Cauza T-749/15: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – Nausicaa Anadyomène și Banque d'Escompte/BCE	39
2016/C 068/50	Cauza T-751/15: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – Contact Software/Comisia	39
2016/C 068/51	Cauza T-752/15: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisa	40
2016/C 068/52	Cauza T-757/15: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – Facebook/OAPI – Brand IP Licensing (lovebook)	41
2016/C 068/53	Cauza T-758/15: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – EDF Toruń SA/Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)	42
2016/C 068/54	Cauza T-761/15: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2015 – Sogepa/Comisia	43
2016/C 068/55	Cauza T-764/15: Acțiune introdusă la 29 decembrie 2015 – Deutsche Lufthansa/Comisia	43
2016/C 068/56	Cauza T-765/15: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2015 – BelTechExport/Consiliul	44

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 068/57	Cauza F-143/15: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2015 – ZZ/Parlamentul	45
2016/C 068/58	Cauza F-146/15: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2015 – ZZ/Parlamentul	45
2016/C 068/59	Cauza F-147/15: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2015 – ZZ/Parlamentul	46
2016/C 068/60	Cauza F-149/15: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – ZZ/Comisia	46
2016/C 068/61	Cauza F-108/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 12 ianuarie 2016 – Vermoesen și Herkens/Comisia	47

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 068/01)

Ultima publicație

JO C 59, 15.2.2016

Publicații anterioare

JO C 48, 8.2.2016

JO C 38, 1.2.2016

JO C 27, 25.1.2016

JO C 16, 18.1.2016

JO C 7, 11.1.2016

JO C 429, 21.12.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgia) – Proximus SA, fostă Belgacom SA/ Commune d’Etterbeek

(Cauza C-454/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/20/CE — Articolele 12 și 13 — Taxe administrative — Redevență pentru drepturile de instalare a infrastructurii — Domeniu de aplicare — Reglementare comunală — Taxă pe antenele de telefonie mobilă)

(2016/C 068/02)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Proximus SA, fostă Belgacom SA

Pârâtă: Commune d’Etterbeek

Dispozitivul

Articolele 12 și 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca o taxă cum este cea în discuție în litigiul principal să fie impusă oricărei persoane fizice sau juridice care este titulara unui drept real sau a unui drept de exploatare asupra unei antene de telefonie mobilă.

⁽¹⁾ JO C 313, 26.10.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance de Namur – Belgia) – Proximus SA, fostă Belgacom SA, preluând acțiunea introdusă de Belgacom Mobile SA/Province de Namur

(Cauza C-517/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 97/13/CE — Articolele 4 și 11 — Directiva 2002/20/CE — Articolul 6 — Condiții aferente autorizăției generale și drepturilor de utilizare a frecvențelor radio și a numerelor și obligații specifice — Articolul 13 — Redevență pentru drepturile de instalare a infrastructurii — Domeniu de aplicare — Reglementare provincială — Taxă pe stâlp și/sau pe unitățile de emisie și de recepție a rețelei de telefonie mobilă)

(2016/C 068/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Namur

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Proximus SA, fostă Belgacom SA, preluând acțiunea introdusă de Belgacom Mobile SA

Pârâtă: Province de Namur

Dispozitivul

Articolele 6 și 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca o taxă cum este cea în discuție în litigiul principal să fie impusă persoanei fizice sau juridice care exploatează un stâlp și/sau o unitate de emisie și de recepție a rețelei de telefonie mobilă.

⁽¹⁾ JO C 352, 30.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Union des syndicats de l'immobilier (UNIS)/Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) și alții (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL/Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire – CFDT și alții (C-26/14)

(Cauzele conexe C-25/14 și C-26/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Principiile egalității de tratament și nediscriminării — Obligația de transparență — Domeniul de aplicare al acestei obligații — Convenții colective naționale — Sistem de protecție socială complementar față de sistemul general — Desemnarea de către partenerii sociali a unui organism asigurător însărcinat cu gestionarea acestui sistem — Extinderea acestui sistem, prin ordin de ministru, la toți lucrătorii salariați și la toți angajatorii din sectorul de activitate vizat — Limitarea în timp a efectelor unei decizii preliminare a Curții de Justiție)

(2016/C 068/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL (C-26/14)

Pârâți: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) și alții (C-25/14), Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire – CFDT și alții (C-26/14)

Dispozitivul

Obligația de transparență care decurge din articolul 56 TFUE se opune extinderii de către un stat membru la toți angajatorii și lucrătorii salariați dintr-un sector de activitate a unui acord colectiv încheiat de organizațiile reprezentative ale angajatorilor și ale lucrătorilor salariați pentru un sector de activitate, prin care se încredințează unui operator economic unic, ales de partenerii sociali, gestionarea unui sistem de asigurări sociale complementare obligatorii instituit în favoarea lucrătorilor salariați, fără ca reglementarea națională să prevadă o publicitate adecvată care să permită autorității publice competente să țină pe deplin seama de informațiile transmise privind existența unei oferte mai avantajoase.

Efectele prezentei hotărâri nu vizează acordurile colective de desemnare a unui organism unic de gestiune a unui sistem de asigurări sociale complementare care au devenit obligatorii anterior datei pronunțării prezentei hotărâri prin decizia unei autorități publice pentru toți angajatorii și lucrătorii salariați dintr-un sector de activitate, fără a aduce atingere acțiunilor în justiție introduse anterior acestei date.

(¹) JO C 85, 22.3.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 decembrie 2015 – Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene

(Cauzele conexe C-132/14-C-136/14) (¹)

[Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 1385/2013 — Directiva 2013/62/UE — Directiva 2013/64/UE — Temei juridic — Articolul 349 TFUE — Regiuni ultraperiferice ale Uniunii Europene — Schimbarea statutului Mayotte în raport cu Uniunea Europeană]

(2016/C 068/05)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Parlamentul European (reprezentați: I. Liukkonen, L. Visaggio și J. Rodrigues, agenți) și Comisia Europeană (reprezentați: R. Lyal, W. Mölls, D. Bianchi și D. Martin, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: A. Westerhof Löfflerová, E. Karlsson, F. Florindo Gijón și J. Czuczai, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Sampol Pucurull, agent), Republica Franceză (reprezentați: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas și N. Rouam, agenți), Republica Portugheză (reprezentați: L. Inez Fernandes, B. Andrade Corre, M. Duarte și S. Marques, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge acțiunile în cauzele C-132/14-C-136/14.

- 2) *Obligă Parlamentul European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cauzele C-132/14 și C-136/14.*
- 3) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cauzele C-133/14-C-135/14.*
- 4) *Regatului Spaniei, Republica Franceză și Republica Portugheză suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de
Conseil d'État – Franța) – Neptune Distribution SNC/Ministre de l'Économie et des Finances**

(Cauza C-157/14) ⁽¹⁾

**[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 — Directiva 2009/54/CE — Articolul 11
alineatul (1) și articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Protecția
consumatorilor — Mențiuni nutriționale și de sănătate — Ape minerale naturale — Conținut de sodiu sau
de sare — Calcul — Clorură de sodiu (sare de masă) sau cantitatea totală de sodiu — Libertatea de
exprimare și de informare — Libertatea de a desfășura o activitate comercială]**

(2016/C 068/06)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Neptune Distribution SNC

Pârât: Ministre de l'Économie et des Finances

Dispozitivul

- 1) *Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 107/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008, coroborat cu anexa la acest regulament trebuie interpretat în sensul că interzice utilizarea mențiunii „conținut foarte scăzut de sodiu/sare” și a oricărei alte mențiuni care poate avea același înțeles pentru consumator în ceea ce privește apele minerale naturale și alte ape.*

Articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale coroborat cu anexa III la această directivă trebuie interpretat în sensul că se opune ca ambalajele, etichetele sau publicitatea apelor minerale naturale să conțină mențiuni sau indicații prin care se urmărește să se determine convingerea consumatorului că apele în discuție au un conținut scăzut de sare sau de sodiu ori corespund pentru un regim sărac în sodiu, în cazul în care conținutul total de sodiu, sub toate formele chimice prezente, este egal sau mai mare de 20 mg/l.

- 2) *Examinarea celei de a doua întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2009/54 coroborat cu anexa III la această directivă, precum și cu anexa la Regulamentul nr. 1924/2006.*

⁽¹⁾ JO C 184, 16.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 23 decembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă**(Cauza C-180/14) ⁽¹⁾****(Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/88/CE — Organizarea timpului de lucru — Repaus zilnic — Repaus săptămânal — Timp de lucru maxim săptămânal)**

(2016/C 068/07)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și M. van Beek, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: A. Samoni-Rantou, N. Dafniou și S. Vodina, agenți)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a aplicat timpul de lucru mediu săptămânal de maximum 48 de ore și nu a asigurat o perioadă minimă de repaus zilnic, nici o perioadă echivalentă de repaus compensator care succede imediat timpului de lucru pe care această perioadă trebuie să îl compenseze, Republica Elenă a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 3 și 6 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 184, 16.06.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail de Liège – Belgia) – Abdoulaye Amadou Tall/Centre public d'action sociale de Huy**(Cauza C-239/14) ⁽¹⁾****[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Directiva 2005/85/CE — Standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat — Articolul 39 — Dreptul la o cale de atac efectivă — Cereri de azil multiple — Efect nesuspensiv al acțiunii formulate împotriva unei hotărâri a autorității naționale competente de a nu examina în continuare o cerere de azil ulterioară — Protecție socială — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 19 alineatul (2) — Articolul 47]**

(2016/C 068/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamant: Abdoulaye Amadou Tall

Pârât: Centre public d'action sociale de Huy

Cu participarea: Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Dispozitivul

Articolul 39 din Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat, citit în lumina articolului 19 alineatul (2) și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale care nu conferă efect suspensiv unei acțiuni exercitate împotriva unei hotărâri, precum cea în discuție în litigiul principal, de a nu examina în continuare o cerere de azil ulterioară.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 decembrie 2015 (cereri de decizie preliminară formulate de Conseil d'État – Franța) – Air France-KLM, fostă Air France (C-250/14) și Hop!-Brit Air SAS, fostă Brit Air (C-289/14)/Ministère des Finances et des Comptes publics

(Cauzele conexate C-250/14 și C-289/14) ⁽¹⁾

(Taxa pe valoarea adăugată — Fapt generator și exigibilitate — Transport aerian — Bilet cumpărat, dar neutilizat — Executare a prestației de transport — Emitere a biletului — Momentul plății taxei)

(2016/C 068/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Air France-KLM, fostă Air France (C-250/14) și Hop!-Brit Air SAS, fostă Brit Air (C-289/14)

Pârât: Ministère des Finances et des Comptes publics

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 punctul 1 și articolul 10 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 1999/59/CE a Consiliului din 17 iunie 1999 și ulterior prin Directiva 2001/115/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001, trebuie interpretate în sensul că eliberarea de bilete de către o companie aeriană este supusă taxei pe valoarea adăugată atunci când biletele emise nu au fost utilizate de pasageri, iar aceștia nu pot obține rambursarea biletelor respective.
- 2) Articolul 2 punctul 1 și articolul 10 alineatul (2) primul și al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 1999/59 și ulterior prin Directiva 2001/115 trebuie interpretate în sensul că taxa pe valoarea adăugată achitată în momentul cumpărării biletului de avion de către pasagerul care nu și-a utilizat biletul devine exigibilă în momentul încasării prețului biletului fie de către compania aeriană însăși, fie de către un terț care acționează în numele și pe seama sa, fie de către un terț care acționează în nume propriu, dar pe seama companiei aeriene.

- 3) Articolul 2 punctul 1 și articolul 10 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 1999/59 și ulterior prin Directiva 2001/115 trebuie interpretate în sensul că, în ipoteza în care un terț comercializează biletele unei companii aeriene pe seama acesteia, în cadrul unui contract de franciză, și îi plătește acesteia, pentru biletele emise și expirate, o sumă forfetară calculată ca procent din cifra de afaceri anuală realizată pe liniile aeriene corespunzătoare, această sumă constituie o sumă impozabilă reprezentând o contraprestație pentru biletele menționate.

(¹) JO C 253, 4.8.2014.
JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Gebhart Hiebler/Walter Schlagbauer

(Cauza C-293/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Directiva 2006/123/CE — Domeniu de aplicare ratione materiae — Activități asociate exercitării autorității publice — Profesia de coșar — Atribuții specifice apărării împotriva incendiilor — Limitare teritorială a autorizației profesionale — Serviciu de interes economic general — Necesitate — Proporționalitate)

(2016/C 068/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Gebhart Hiebler

Pârât: Walter Schlagbauer

Dispozitivul

- 1) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretată în sensul că acoperă exercitarea unei profesii precum cea de coșar, în discuție în litigiul principal, în ansamblul său, chiar și atunci când această profesie implică realizarea nu numai a unor activități economice private, ci și a unor atribuții specifice apărării împotriva incendiilor.
- 2) Articolul 10 alineatul (4) și articolul 15 alineatul (1), alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) din Directiva 2006/123 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care limitează autorizația de exercitare a profesiei de coșar, în ansamblul său, la un sector geografic determinat, în cazul în care această reglementare nu urmărește în mod coerent și sistematic realizarea obiectivului protecției sănătății publice, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 3) Articolul 15 alineatul (4) din Directiva 2006/123 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei asemenea reglementări în ipoteza în care atribuțiile specifice apărării împotriva incendiilor ar trebui calificate drept misiuni legate de un serviciu de interes economic general, în măsura în care limitarea teritorială prevăzută este necesară și proporțională cu exercitarea acestor misiuni în condiții viabile din punct de vedere economic. Revine instanței de trimitere sarcina de a efectua o astfel de verificare.

(¹) JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Rüdiger Hobohm/Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

(Cauza C-297/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competență judiciară în materia contractelor încheiate cu consumatorii — Articolul 15 alineatul (1) litera (c) și articolul 16 alineatul (1) — Noțiunea de activitate comercială sau profesională „direcționată spre” statul membru în care domiciliază consumatorul — Contract de gestiune de afaceri care servește la realizarea obiectivului economic urmărit printr-un contract de brokeraj încheiat anterior în exercitarea unei activități comerciale sau profesionale „direcționate spre” statul membru pe teritoriul căruia domiciliază consumatorul — Legătură strânsă)

(2016/C 068/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Rüdiger Hobohm

Pârâte: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Dispozitivul

Articolul 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, în măsura în care vizează contractul încheiat în cadrul unei activități comerciale sau profesionale „direcționate” de un profesionist „spre” statul membru în care domiciliază consumatorul, coroborat cu articolul 16 alineatul (1) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că se poate aplica unui contract, încheiat între un consumator și un profesionist, care nu intră ca atare în domeniul activității comerciale sau profesionale „direcționate” de acest profesionist „spre” statul membru în care domiciliază consumatorul, însă care prezintă o legătură strânsă cu un contract încheiat anterior între aceleași părți în cadrul unei asemenea activități. Revine instanței naționale sarcina să verifice dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acestei legături, în special identitatea, de drept sau de fapt, a părților acestor două contracte, identitatea obiectivului economic urmărit prin aceste contracte, care privesc același obiect concret, și complementaritatea celui de al doilea contract cu primul contract, în măsura în care urmărește să permită atingerea obiectivului economic urmărit prin acest din urmă contract.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Imtech Marine Belgium NV/Radio Hellenic SA

(Cauza C-300/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 805/2004 — Titlu executoriu european pentru creanțele necontestate — Condiții de certificare — Drepturi ale debitorului — Revizuirea deciziei]

(2016/C 068/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Imtech Marine Belgium NV

Pârâtă: Radio Hellenic SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate, citit în lumina articolului 288 TFUE, trebuie interpretat în sensul că nu impune statelor membre obligația de a institui în dreptul intern o procedură de revizuire, astfel cum este prevăzută la articolul 19 menționat.
- 2) Articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul nr. 805/2004 trebuie interpretat în sensul că, pentru a efectua certificarea ca titlu executoriu european a unei hotărâri judecătorești pronunțate într-o cauză judecată în lipsă, instanța sesizată cu o astfel de cerere trebuie să se asigure că dreptul său intern permite, efectiv și fără excepție, o revizuire completă, în drept și în fapt, a unei asemenea hotărâri în cele două ipoteze prevăzute la această dispoziție și că permite prelungirea termenelor de introducere a unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești referitoare la o creanță necontestată, nu doar în caz de forță majoră, ci și atunci când alte circumstanțe extraordinare, independente de voința debitorului, l-au împiedicat pe acesta din urmă să conteste creanța în cauză.
- 3) Articolul 6 din Regulamentul nr. 805/2004 trebuie interpretat în sensul că certificarea unei hotărâri judecătorești ca titlu executoriu european, care poate fi solicitată în orice moment, trebuie să fie rezervată judecătorului.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Hongrie) – Gergely Szemerey/Miniszterelnökséget vezető miniszter, succesoare în drepturi a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Cauza C-330/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Măsuri de sprijin pentru dezvoltarea rurală — Plăți pentru agromediu — Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 — Articolele 23 și 58 — Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 — Regulamentul (CE) nr. 1975/2006 — Ajutor pentru cultivarea unei specii vegetale rare — Cerere de plată — Conținut — Necesitatea unui certificat — Sancțiuni în cazul neprezentării]

(2016/C 068/13)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Gergely Szemerey

Pârâtă: Miniszterelnökséget vezető miniszter, succesoare în drepturi a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Dispozitivul

- 1) *Articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol coroborat cu Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 473/2009 al Consiliului din 25 mai 2009, și cu Regulamentul (CE) nr. 1975/2006 al Comisiei din 7 decembrie 2006 privind normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a ecocondiționalității în ceea ce privește măsurile de sprijin pentru dezvoltarea rurală, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 484/2009 al Comisiei din 9 iunie 2009, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal să impună ca solicitantul unui ajutor pentru agromediu să furnizeze agenției de plăți, odată cu cererea sa de ajutor, un certificat privind specia vegetală rară care îi confirmă dreptul la plata acestui ajutor, cu condiția ca această reglementare să fi permis operatorilor vizați să se conformeze cerințelor acesteia în condiții rezonabile, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.*
- 2) *Articolul 58 al treilea paragraf din Regulamentul nr. 1122/2009 trebuie interpretat în sensul că sancțiunea prevăzută în această dispoziție nu este aplicabilă solicitantului unui ajutor pentru agromediu care omite să anexeze la cererea sa de ajutor un document precum certificatul în discuție în litigiul principal, care îi confirmă dreptul la plata acestui ajutor. Articolul 23 alineatul (1) al treilea paragraf din acest regulament trebuie interpretat în sensul că o astfel de omisiune conduce, în principiu, la inadmisibilitatea cererii de plată a ajutorului pentru agromediu.*

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 23 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Court of Session (Scotland) – Regatul Unit) – Scotch Whisky Association și alții/The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

(Cauza C-333/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Organizarea comună a piețelor produselor agricole — Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 — Libera circulație a mărfurilor — Articolul 34 TFUE — Restricții cantitative — Măsuri cu efect echivalent — Preț minim al băuturilor alcoolice calculat pe baza cantității de alcool din produs — Justificare — Articolul 36 TFUE — Protecția sănătății și a vieții persoanelor — Aprecieri de către instanța națională]

(2016/C 068/14)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Session (Scotland)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Scotch Whisky Association, spiritsEUROPE, Comité de la Communauté économique européenne des Industries et du Commerce des Vins, Vins aromatisés, Vins mousseux, Vins de liqueur et autres Produits de la Vigne (CEEV)

Pârâți: The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

Dispozitivul

- 1) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei măsuri naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune un preț minim pe unitate de alcool pentru vânzarea cu amănuntul a vinurilor, cu condiția ca această măsură să fie în mod efectiv de natură să asigure obiectivul privind protecția sănătății și a vieții persoanelor și ca, ținând seama de obiectivele politicii agricole comune, precum și de buna funcționare a organizării comune a piețelor agricole, să nu depășească ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul menționat privind protecția sănătății și a vieții persoanelor.
- 2) Articolele 34 TFUE și 36 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun ca un stat membru, pentru a urmări obiectivul privind protecția sănătății și a vieții persoanelor prin intermediul creșterii prețului la consumul de alcool, să opteze pentru o reglementare, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune un preț minim pe unitate de alcool pentru vânzarea cu amănuntul a băuturilor alcoolice și să înlăture o măsură precum creșterea accizelor, care poate fi mai puțin restrictivă în privința schimburilor comerciale și a concurenței în cadrul Uniunii Europene. Revine instanței de trimitere atribuția de a verifica dacă aceasta este într-adevăr situația prin intermediul unei analize detaliate a tuturor elementelor pertinente ale cauzei cu care este sesizată. Simpla împrejurare că această din urmă măsură este susceptibilă să ofere beneficii suplimentare și să servească într-o mai mare proporție obiectivului luptei împotriva abuzului de alcool nu poate justifica înlăturarea acesteia.
- 3) Articolul 36 TFUE trebuie interpretat în sensul că o instanță națională, atunci când examinează o reglementare națională în raport cu justificarea referitoare la protecția sănătății și a vieții persoanelor, în sensul acestui articol, are obligația să examineze în mod obiectiv dacă elementele de probă furnizate de statul membru în cauză permit în mod rezonabil să se aprecieze că mijloacele alese sunt apte să realizeze obiectivele urmărite, precum și posibilitatea atingerii acestora prin măsuri mai puțin restrictive în privința liberei circulații a mărfurilor și a organizării comune a piețelor agricole.
- 4) Articolul 36 TFUE trebuie interpretat în sensul că controlul proporționalității unei măsuri naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, nu este limitat exclusiv la informațiile, la dovezile sau la alte materiale de care dispunea legiuitorul național atunci când a adoptat o astfel de măsură. În împrejurări precum cele din cauza principală, controlul conformității măsurii respective cu dreptul Uniunii trebuie efectuat pe baza informațiilor, a dovezilor sau a altor materiale aflate la dispoziția instanței naționale la data la care statuează, în condițiile prevăzute de dreptul său național.

⁽¹⁾ JO C 339, 29.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – X-Steuerberatungsgesellschaft/Finanzamt Hannover-Nord

(Cauza C-342/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Recunoașterea calificărilor profesionale — Directiva 2005/36/CE — Articolul 5 — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2006/123/CE — Articolul 16 și articolul 17 punctul 6 — Articolul 56 TFUE — Societate de consultanță fiscală stabilită într-un stat membru și care furnizează servicii în alt stat membru — Reglementare a unui stat membru care impune înregistrarea și recunoașterea societăților de consultanță fiscală)

(2016/C 068/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: X-Steuerberatungsgesellschaft

Pârât: Finanzamt Hannover-Nord

Dispozitivul

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune posibilității ca o reglementare a unui stat membru, care definește condițiile de acces la activitatea de asistență profesională în materie fiscală, să restricționeze libera prestare a serviciilor de către o societate de consultanță fiscală, constituită în conformitate cu legislația unui alt stat membru în care societatea menționată este stabilită, care întocmește în acest din urmă stat membru în care activitatea de consultanță fiscală nu este reglementată o declarație fiscală pentru un destinatar din primul stat membru și o transmite administrației fiscale din acesta, fără ca respectiva calificare dobândită în alte state membre de societatea menționată sau de persoanele fizice, care efectuează pentru aceasta prestarea de servicii de asistență profesională în materie fiscală, să fie recunoscută la adevărata sa valoare și să fie luată în considerare în mod corespunzător.

⁽¹⁾ JO C 372, 20.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – APEX GmbH Internationale Spedition/Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Cauza C-371/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politică comercială — Dumping — Brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 11 alineatul (2) — Expirare — Articolul 13 — Circumvenție — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 260/2013 — Validitate — Extinderea unei taxe antidumping la o dată la care regulamentul prin care a fost instituită nu mai este în vigoare — Modificarea configurației schimburilor comerciale)

(2016/C 068/16)

Limba de procedură: germania

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: APEX GmbH Internationale Spedition

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Dispozitivul

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 260/2013 al Consiliului din 18 martie 2013 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1458/2007 privind importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză, la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, expediate din Republica Socialistă Vietnam, indiferent dacă acestea sunt declarate sau nu ca fiind originare din Republica Socialistă Vietnam, este nevalid.

⁽¹⁾ JO C 372, 20.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Köln – Germania) – Timac Agro Deutschland GmbH/Finanzamt Sankt Augustin

(Cauza C-388/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Legislație fiscală — Impozit pe profit — Libertatea de stabilire — Sediul permanent nerezident — Evitarea dublei impuneri prin scutirea veniturilor sediului permanent nerezident — Luarea în considerare a pierderilor realizate de un astfel de sediu permanent — Reintegrarea pierderilor deduse anterior în cazul cesiunii sediului nerezident — Pierderi definitive)

(2016/C 068/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Timac Agro Deutschland GmbH

Pârâtă: Finanzamt Sankt Augustin

Dispozitivul

- 1) Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unui regim fiscal al unui stat membru precum cel în discuție în litigiul principal, potrivit căruia, în cazul cesionării de către o societate rezidentă a unui sediu permanent situat în alt stat membru unei societăți nerezidente care face parte din același grup ca prima societate, pierderile deduse anterior aferente sediului cesionat sunt reintegrate în rezultatul impozabil al societății cedente atunci când, în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri, veniturile unui astfel de sediu permanent sunt scutite de impozit în statul membru în care își are sediul societatea de care depindea acest sediu permanent.
- 2) Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unui regim fiscal al unui stat membru precum cel în discuție în litigiul principal, care, în cazul cesionării de către o societate rezidentă a unui sediu permanent situat în alt stat membru unei societăți nerezidente care face parte din același grup ca prima societate, exclude posibilitatea societății rezidente de a lua în considerare pierderile sediului cesionat în baza sa impozabilă atunci când, potrivit unei convenții pentru evitarea dublei impuneri, competența exclusivă de impozitare a rezultatelor acestui sediu revine statului membru unde este situat acesta.

⁽¹⁾ JO C 372, 20.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Dioikitiko Efeteio Athinon – Grecia) – Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE/ Elliniko Dimosio

(Cauza C-402/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Libera circulație a mărfurilor — Dispoziții fiscale — Impozite interne — Taxe vamale cu caracter fiscal — Taxe cu efect echivalent — Formalități legate de trecerea frontierei — Articolul 30 TFUE — Articolul 110 TFUE — Directiva 92/12/CEE — Articolul 3 alineatul (3) — Directiva 2008/118/CE — Articolul 1 alineatul (3) — Netranspunere în dreptul național — Efect direct — Perceperea unei taxe asupra autovehiculelor la momentul importului lor pe teritoriul unui stat membru — Taxă legată de înmatricularea și de eventuala punere în circulație a vehiculului — Refuzul rambursării taxei în cazul neînmatriculării vehiculului]

(2016/C 068/18)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Efeteio Athinon

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE

Pârât: Elliniko Dimosio

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE trebuie interpretat în sensul că îndeplinește condițiile pentru a produce un efect direct care permite particularilor să îl invoce în fața unei instanțe naționale într-un litigiu dintre aceștia și un stat membru.
- 2) Articolul 30 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei practici a unui stat membru, cum este cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia taxa de înmatriculare percepută la momentul importului de autovehicule provenite din alte state membre nu este rambursată, în condițiile în care vehiculele în cauză, care nu au fost niciodată înmatriculate în acest stat membru, au fost reexportate către un alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 380, 27.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba – Spania) – María Auxiliadora Arjona Camacho/Seguritas Seguridad España SA

(Cauza C-407/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă — Concediere discriminatorie — Articolul 18 — Despăgubiri sau măsuri reparatorii pentru prejudiciul suferit efectiv — Caracter disuasiv — Articolul 25 — Sancțiuni — Daune interese punitive)

(2016/C 068/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba

Părțile din procedura principală

Reclamantă: María Auxiliadora Arjona Camacho

Pârâtă: Securitas Seguridad España SA

Dispozitivul

Articolul 18 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă trebuie interpretat în sensul că, pentru ca prejudiciul suferit din cauza unei discriminări pe criteriul sexului să fie efectiv reparat sau despăgubit într-o manieră care să descurajeze și care să fie proporțională, acest articol impune statelor membre care aleg forma pecuniară să introducă în dreptul intern, potrivit modalităților pe care acestea le stabilesc, măsuri care să prevadă plata către persoana lezată a unor daune interese care să acopere integral prejudiciul suferit.

⁽¹⁾ JO C 409, 17.11.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – WebMindLicenses kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Cauza C-419/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolele 2, 24, 43, 250 și 273 — Locul prestării serviciilor furnizate pe cale electronică — Stabilire artificială a acestui loc prin intermediul unui aranjament lipsit de realitate economică — Abuz de drept — Regulamentul (UE) nr. 904/2010 — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 7, 8, 41, 47 și 48, articolul 51 alineatul (1) și articolul 52 alineatele (1) și (3) — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat — Utilizare de către administrația fiscală de probe obținute în cadrul unei proceduri penale paralele și neîncheiate, fără cunoștința persoanei impozabile — Interceptări de telecomunicații și ridicări de mesaje electronice]

(2016/C 068/20)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: WebMindLicenses kft

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Dispozitivul

1) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, pentru a aprecia dacă, în circumstanțe precum cele din cauza principală, un contract de licență având ca obiect transferul unui know-how care permite exploatarea unui site internet prin care erau furnizate servicii audiovizuale interactive încheiat cu o societate cu sediul într-un alt stat membru decât cel pe teritoriul căruia are sediul societatea care a acordat licența respectivă își avea originea într-un abuz de drept prin care se urmărea să se obțină un profit din faptul că cota de taxă pe valoarea adăugată aplicabilă acestor servicii era mai scăzută în acest alt stat membru, împrejurările că administratorul și asociatul unic al acestei din urmă societăți era creatorul know-how-ului menționat, că tocmai respectiva persoană exercita o influență sau un control asupra dezvoltării și a exploatării know-how-ului și asupra furnizării serviciilor care se bazau pe acesta, că gestiunea operațiunilor financiare, a resurselor umane și a mijloacelor tehnice necesare furnizării serviciilor menționate era asigurată de subcontractanți, precum și rațiunile care ar fi putut determina societatea care a acordat licența să transfere know-how-ul în cauză unei societăți cu sediul în acest alt stat membru în loc să îl exploateze ea însăși nu sunt decisive în sine.

Îi revine instanței de trimitere sarcina de a analiza ansamblul împrejurărilor cauzei principale pentru a stabili dacă acest contract constituia un aranjament pur artificial care disimula faptul că prestarea de servicii în discuție nu era furnizată efectiv de societatea care a achiziționat licența, ci era de fapt furnizată de societatea care a acordat licența, examinând în special dacă amplasarea sediului activității economice sau a sediului comercial fix al societății care a achiziționat licența nu era reală sau dacă această societate, în vederea exercitării activității economice în cauză, nu deținea o structură adecvată în ceea ce privește localurile, resursele umane și cele tehnice sau dacă societatea menționată nu exercita această activitate economică în numele și pe seama sa, pe propria răspundere și pe propriile riscuri.

- 2) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în cazul constatării unei practici abuzive care a condus la stabilirea locului unei prestări de servicii într-un alt stat membru decât cel unde ar fi fost stabilit în lipsa acestei practici abuzive, faptul că taxa pe valoarea adăugată a fost achitată în acest alt stat membru în conformitate cu legislația sa nu împiedică efectuarea unei rectificări a acestei taxe în statul membru al locului în care respectiva prestare de servicii a fost efectiv furnizată.
- 3) Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că administrația fiscală a unui stat membru care examinează exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru prestări care au fost supuse deja acestei taxe în alte state membre este obligată să adreseze o cerere de informații administrațiilor fiscale ale acestor alte state membre atunci când o asemenea cerere este utilă sau chiar indispensabilă pentru a stabili că taxa pe valoarea adăugată este exigibilă în primul stat membru.
- 4) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că nu se opune posibilității ca, în scopul aplicării articolului 4 alineatul (3) TUE, a articolului 325 TFUE, a articolului 2, a articolului 250 alineatul (1) și a articolului 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, administrația fiscală să utilizeze, pentru a stabili existența unei practici abuzive în materie de taxă pe valoarea adăugată, probe obținute, în cadrul unei proceduri penale paralele neîncheiate încă, fără cunoștința persoanei impozabile, prin intermediul, de exemplu, al interceptărilor de telecomunicații și al ridicărilor de mesaje electronice, cu condiția ca obținerea acestor probe în cadrul procedurii penale menționate și utilizarea lor în cadrul procedurii administrative să nu încalce drepturile garantate de dreptul Uniunii.
- 5) În împrejurări precum cele din litigiul principal, îi revine, în temeiul articolelor 7 și 47 și al articolului 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, instanței naționale care controlează legalitatea deciziei prin care se efectuează o rectificare a taxei pe valoarea adăugată întemeiată pe astfel de probe sarcina de a verifica, pe de o parte, dacă interceptările de telecomunicații și ridicările de mesaje electronice erau mijloace de investigare prevăzute de lege și erau necesare în cadrul procedurii penale și, pe de altă parte, dacă utilizarea de către administrația menționată a probelor obținute prin aceste mijloace era deopotrivă autorizată de lege și necesară. Instanței naționale îi revine, în plus, sarcina de a verifica dacă, în conformitate cu principiul general al respectării dreptului la apărare, persoana impozabilă a avut posibilitatea, în cadrul procedurii administrative, să aibă acces la respectivele probe și să fie ascultată cu privire la acestea. În ipoteza în care constată că acea persoană impozabilă nu a avut această posibilitate sau că respectivele probe au fost obținute în cadrul procedurii penale sau utilizate în cadrul procedurii administrative cu încălcarea articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, instanța națională trebuie să înlăture aceste probe și să anuleze decizia respectivă dacă, pentru acest motiv, este lipsită de fundament. De asemenea, probele în cauză trebuie înlăturate dacă instanța respectivă nu este abilitată să controleze dacă au fost obținute în cadrul procedurii penale în conformitate cu dreptul Uniunii sau nu poate cel puțin să se asigure, în temeiul unui control deja exercitat de o instanță penală în cadrul unei proceduri contradictorii, că au fost obținute în conformitate cu acest drept.

(¹) JO C 439, 8.12.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 decembrie 2015 – Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-595/14) ⁽¹⁾

(Acțiune în anulare — Înlocuire în cursul judecării a deciziei atacate — Obiectul acțiunii — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Supunerea unei noi substanțe psihoactive unor măsuri de control — Cadru juridic aplicabil ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona — Dispoziții tranzitorii — Consultarea Parlamentului European)

(2016/C 068/21)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezențanți: F. Drexler, A. Caiola și M. Pencheva, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: K. Pleśniak și K. Michael, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia de punere în aplicare 2014/688/UE a Consiliului din 25 septembrie 2014 privind supunerea substanțelor 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-[[1-(dimetilamino)ciclohexil]metil]benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxi-pirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină) unor măsuri de control.
- 2) Menține în vigoare efectele Deciziei de punere în aplicare 2014/688.
- 3) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu/Pekka Komu, Jelena Komu

(Cauza C-605/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare — Competențe exclusive — Articolul 22 punctul 1 — Litigiu în materie de drepturi reale imobiliare — Noțiune — Cerere de încetare prin vânzare a unei coproprietăți indivize asupra unor bunuri imobile]

(2016/C 068/22)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamante: Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu

Pârâți: Pekka Komu, Jelena Komu

Dispozitivul

Articolul 22 punctul 1 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că intră în categoria litigiilor „în materie de drepturi reale imobiliare” în sensul acestei dispoziții o acțiune de încetare a coproprietății indivize asupra unui bun imobil, prin intermediul unei vânzări a cărei realizare este încredințată unui mandatar.

(¹) JO C 81, 9.3.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 23 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Germania) – Firma Theodor Pfister/Landkreis Main-Spessart

(Cauza C-58/15) (¹)

[Trimitere preliminară — Agricultură — Inspecții sanitare — Controale oficiale ale hranei pentru animale și ale produselor alimentare — Finanțare a controalelor — Taxe pentru inspecție legate de operațiunile de sacrificare — Regulamentul (CE) nr. 882/2004 — Directiva 85/73/CEE — Posibilitatea de a percepe un quantum care să acopere costul real al cheltuielilor de inspecție, superior cuantumurilor onorariilor prevăzute de această directivă]

(2016/C 068/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Firma Theodor Pfister

Pârâtă: Landkreis Main-Spessart

Dispozitivul

Articolul 27 alineatul (3) primul paragraf a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretat în sensul că permite, pentru perioada tranzitorie a anului 2007, perceperea de onorarii pentru cheltuielile ocazionate de inspecțiile și de controalele în materie de igiena cărnii care să acopere costurile suportate de autoritatea competentă, în sensul Directivei 85/73/CEE a Consiliului din 29 ianuarie 1985 privind finanțarea inspecțiilor și a controalelor veterinare prevăzute de Directivele 89/662/CEE, 90/425/CEE, 90/675/CEE și 91/496/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/79/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997.

(¹) JO C 171, 26.5.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 17 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – Sandra Bitter, în calitate de lichidator judiciar al Ziegelwerk Höxter GmbH/Republica Federală Germania

(Cauza C-580/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Amendă pentru depășirea emisiilor — Proporționalitate)

(2016/C 068/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sandra Bitter, în calitate de lichidator judiciar al Ziegelwerk Höxter GmbH

Pârâtă: Republica Federală Germania

Dispozitivul

Examinarea întrebării adresate nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze, în privința principiului proporționalității, validitatea articolului 16 alineatul (3) a doua teză din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009, în măsura în care acesta prevede o amendă de 100 de euro pe tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care operatorul nu a restituit cotele.

(¹) JO C 96, 23.3.2015.

Recurs introdus la 12 mai 2015 de Edward Guja împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 14 aprilie 2015 în cauza T-823/14, Guja/Polonia

(Cauza C-352/15 P)

(2016/C 068/25)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurent: Edward Guja (reprezentant: M. Szczepara, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Republica Polonă

Recursul a fost respins prin Ordonanța Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2015.

Acțiune introdusă la 10 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Slovenia

(Cauza C-357/15)

(2016/C 068/26)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: E. Sanfrutos Cano, M. Heller, D. Kukovec)

Pârâtă: Republica Slovenia

Prin Ordonanța din 29 octombrie 2015, președintele Curții a dispus radierea cauzei C-357/15 din registrul Curții și obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 20 noiembrie 2015 – Rodica Popescu/Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

(Cauza C-614/15)

(2016/C 068/27)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Craiova

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Rodica Popescu

Intimată: Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

Întrebările preliminare

- 1) Faptul că activitatea personalului din domeniul sanitar veterinar cu atribuții specifice de control este strâns legată de continuarea activității unităților de tipul celor menționate la punctul [5] constituie un argument suficient pentru încheierea repetată a unor contracte pe durată determinată, prin excepție de la normele cu caracter general adoptate în vederea transpunerii Directivei 70/1999 ⁽¹⁾?
- 2) Menținerea în legislație a unor dispoziții cu caracter special ce permit încheierea repetată, pe o perioadă precum cea descrisă mai sus, de contracte de muncă pe durată determinată în domeniul controlului sanitar veterinar echivalează cu o încălcare a obligației ce revine statului în transpunerea Directivei 70/1999?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului, din 28 iunie 1999, privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 4, Ediție specială, 05/vol.5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Spania) la 27 noiembrie 2015 – Carlos Álvarez Santirso/Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

(Cauza C-631/15)

(2016/C 068/28)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo

Părțile din procedura principală

Reclamant: Carlos Álvarez Santirso

Pârâtă: Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

Întrebarea preliminară

Clauza 4 din acordul-cadru la care face trimitere Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 iunie 1999 privind munca pe durată determinată trebuie interpretată în sensul că se opune unei legislații regionale precum Legea 6/2009 a Principatului Asturia din 29 decembrie 2009 privind evaluarea funcției publice didactice și stimulentele corespunzătoare (ley asturiana 6/2009, de 29 de diciembre, de evaluación de la función docente y sus incentivos) care, la articolul 2, condiționează includerea în planul de evaluare (și, prin urmare, pentru acordarea stimulentele financiare legate de acest plan) de deținerea calității de funcționar de carieră, excluzând astfel agenții temporari?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 30 noiembrie 2015 – Costin Popescu/Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

(Cauza C-632/15)

(2016/C 068/29)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Costin Popescu

Intimați: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Întrebarea preliminară

Dacă prevederile Directivei 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ permit Statului Român ca, în cazul conducătorilor de mopede, deținători ai unui înscris oficial care le conferea dreptul să conducă pe drumurile publice anterior datei de 19 ianuarie 2013, să instituie obligativitatea unui permis de conducere pe baza susținerii unor probe/unei examinări similare celorlalte autovehicule, pentru a putea conduce mopedele și după data de 19 ianuarie 2013.

⁽¹⁾ Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 20 decembrie 2006, privind permisele de conducere (reformată) (JO L 403 p. 18, Ediție specială 07/vol. 1, p. 216).

Recurs introdus la 2 decembrie 2015 de Toni Klement împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 24 septembrie 2015 în cauza T-211/14, Toni Klement/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-642/15 P)

(2016/C 068/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Toni Klement (reprezentant: J. Weiser, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile recurentului

Recurentul solicită:

— anularea Hotărârii atacate a Tribunalului din 24 septembrie 2015 în cauza T-211/14;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentul ridică trei motive în susținerea recursului:

1. Marca contestată a fost exclusiv utilizată împreună cu elementul verbal adăugat „Bullerjan”. Recurentul invocă o denaturare a probelor referitoare la aprecierea caracterului distinctiv al elementului adăugat „Bullerjan”. Tribunalul a calificat caracterul distinctiv al elementului adăugat ca fiind (doar) normal. Constatarea existenței (doar) a unui caracter distinctiv normal nu ar fi în niciun fel susținută de elementele de probă existente întrucât acestea nu au furnizat nicio indicație privind întinderea, durata și intensitatea utilizării elementului verbal „Bullerjan”, înregistrat el însuși ca marcă.
2. Recurenta invocă un al doilea motiv în susținerea recursului, întemeiat pe motivarea contradictorie a Tribunalului în ceea ce privește constatarea existenței unui caracter distinctiv ridicat al mărcii contestate. În motivarea sa, Tribunalul a plecat, pe de o parte, de la premisa că marca contestată prezintă o „formă neobișnuită”, dar, pe de altă parte, a confirmat că alți fabricanți distribuie cuptoare cu o formă foarte asemănătoare. O altă contradicție ar consta în constatările Tribunalului potrivit cărora, pe de o parte, caracterul distinctiv ridicat al mărcii contestate nu ar depinde de eventuala sa funcționalitate și, pe de altă parte, un astfel de caracter distinctiv ridicat nu ar fi repus în discuție de forma foarte asemănătoare a altor cuptoare, întrucât această similitudine foarte ridicată ar putea avea legătură cu urmărirea unui anumit rezultat tehnic. Prin urmare, motivele reținute de Tribunal ar fi contradictorii în ambele privințe și astfel eronate în drept.
3. Recurentul ridică un al treilea motiv în susținerea recursului, întemeiat pe o interpretare și o aplicare greșite în mai multe privințe ale articolului 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾. În primul rând, la examinarea caracterului distinctiv al mărcii contestate prevăzut de articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară, Tribunalul nu a fi respectat jurisprudența Curții cu privire la aprecierea caracterului distinctiv al mărcilor tridimensionale. Contrar jurisprudenței Curții, Tribunalul nu a efectuat comparația obligatorie a mărcii contestate cu formele de cuptor uzuale din domeniu. În plus, Tribunalul a constatat că eventuala funcționalitate a formei mărcii contestate ar fi lipsită de relevanță în ceea ce privește aprecierea caracterului distinctiv al acesteia. Tribunalul a încălcat în acest fel principiul recunoscut potrivit căruia la aprecierea caracterului distinctiv trebuie să se țină cont de toate împrejurările relevante în speță. În sfârșit, Tribunalul nu a respectat jurisprudența Curții nici cu privire la utilizarea unei mărci înregistrate în vederea conservării drepturilor asupra acesteia, marcă ce constituie unul dintre elementele unei mărci complexe. Tribunalul ar fi apreciat așadar suficient ca marca utilizată în cadrul unei mărci complexe să fie recunoscută și ca o indicație de origine. Prin urmare, Tribunalul a încălcat această obligație, ce rezultă din textul articolului 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară și din jurisprudența Curții, de a determina întotdeauna dacă a existat vreo influență asupra caracterului distinctiv al mărcii înregistrate. Tribunalul a omis să facă această apreciere.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 14 decembrie 2015 – Jyske Finans A/S/Ligebehandlingsnævnet, acționând în numele lui Ismar Huskic

(Cauza C-668/15)

(2016/C 068/31)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Jyske Finans A/S

Pârâtă: Ligebehandlingsnævnet, acționând în numele lui Ismar Huskic

Întrebările preliminare

- 1) Interdicția privind discriminarea directă pe baza originii etnice de la articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretată în sensul că se opune unei practici cum este cea din prezenta cauză, prin care persoanele aflate într-o situație echivalentă care nu sunt născute în țările nordice, un stat membru, Elveția și Liechtenstein sunt tratate mai puțin favorabil decât persoanele născute în țările nordice, un stat membru, Elveția și Liechtenstein?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: o asemenea practică generează astfel o discriminare indirectă pe baza originii etnice în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/43/CE a Consiliului – în afară de cazul în care se justifică obiectiv, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a aceluși scop sunt corespunzătoare și necesare?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, o asemenea practică poate să fie justificată în principiu ca fiind un mijloc corespunzător și necesar de garantare a măsurilor de precauție sporită privind clientela prevăzute la articolul 13 din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽²⁾?

⁽¹⁾ JO L 180, p. 22, Ediție specială, 20/vol. 1, p. 19.

⁽²⁾ JO L 309, p. 15, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 214.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2015 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-687/15)

(2016/C 068/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: F. Erlbacher, L. Nicolae, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Reclamanta solicită Curții:

- anularea Concluziilor Consiliului privind Conferința mondială pentru radiocomunicații 2015 (WRC-15) a Organizației Internaționale a Telecomunicațiilor (UIT), adoptate la 26 octombrie 2015, în cadrul celei de a 3419-a reuniuni a Consiliului la Luxemburg;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul cererii introductive, Comisia solicită anularea „Concluziilor Consiliului privind Conferința mondială pentru radiocomunicații 2015 (WRC-15) a Organizației Internaționale a Telecomunicațiilor (UIT)”, adoptate la 26 octombrie 2015, în cadrul celei de a 3419-a reuniuni a Consiliului la Luxemburg.
2. Cererea introductivă este întemeiată pe un singur motiv, și anume faptul că, prin adoptarea Concluziilor privind Conferința mondială pentru radiocomunicații 2015 (WRC-15) a Organizației Internaționale a Telecomunicațiilor (UIT), în locul unei decizii, după cum a propus Comisia, Consiliul a încălcat articolul 218 alineatul (9) TFUE, care se aplică stabilirii poziției care trebuie adoptată, în numele Uniunii în cadrul WRC-15.
3. În acest sens, Comisia susține, în primul rând, că articolul 218 alineatul (9) TFUE se aplică pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii într-o situație precum cea în speță, în care Uniunea Europeană are un statut în cadrul organizației internaționale în cauză, și anume acela de membru al unui sector, care, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Constituția UIT, acordă Uniunii Europene anumite drepturi cu privire la activitățile din organizație.

4. În al doilea rând, Comisia susține că revizuirile reglementărilor privind radiocomunicațiile, pentru care Comisia a propus stabilirea unei poziții care trebuie adoptată în conformitate cu articolul 218 alineatul (9) TFUE, produc efecte juridice în sensul acestei prevederi atât în temeiul cadrului juridic internațional aplicabil, cât și în temeiul normelor relevante ale Uniunii.
 5. În al treilea rând, în ceea ce privește celelalte condiții de aplicare a articolului 218 alineatul (9) TFUE, Comisia susține că și acestea sunt îndeplinite în prezenta cauză, întrucât organele UIT sunt organisme „creat[e] printr-un acord”, iar actele în legătură cu care Comisia a propus stabilirea unei poziții care trebuie adoptată nu „modifică sau completează cadrul instituțional al acordului”.
-

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2015 – Front Polisario/Consiliul

(Cauza T-512/12) ⁽¹⁾

(„Relații externe — Acord sub forma unui schimb de scrisori între Uniune și Maroc — Liberalizare reciprocă referitoare la produse agricole, la produse agricole transformate, la pește și la produse pescărești — Aplicarea acordului în Sahara Occidentală — Frontul Polisario — Acțiune în anulare — Capacitatea de a exercita acțiunea — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Conformitate cu dreptul internațional — Obligația de motivare — Dreptul la apărare”)

(2016/C 068/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Frontul Popular pentru Eliberarea Saguia-el-hamra și a Rio de Oro (Frontul Polisario) (reprezentanți: inițial C. E. Hafiz și G. Devers, ulterior G. Devers, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Kyriakopoulou, A. Westerhof Löfflerová și N. Rouam, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta și D. Stefanov, ulterior F. Castillo de la Torre și E. Paasivirta, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2012/497/UE a Consiliului din 8 martie 2012 privind încheierea Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Regatul Maroc privind măsurile reciproce de liberalizare referitoare la produse agricole, la produse agricole transformate, la pește și produse pescărești, privind înlocuirea protocoalelor nr. 1, 2 și 3 și a anexelor la acestea, precum și privind modificările la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte (JO L 241, p. 2)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2012/497/UE Consiliului din 8 martie 2012 privind încheierea Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Regatul Maroc privind măsurile reciproce de liberalizare referitoare la produse agricole, la produse agricole transformate, la pește și produse pescărești, privind înlocuirea protocoalelor nr. 1, 2 și 3 și a anexelor la acestea, precum și privind modificările la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte, în măsura în care aprobă aplicarea acordului menționat în Sahara Occidentală.
- 2) Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Frontul Popular pentru Eliberarea Saguia el hamra și a Rio de Oro (Frontul Polisario).

⁽¹⁾ JO C 55 din 23.2.2013.

Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Universal Music/OAPI – Yello Strom (Yellow Lounge)(Cauza T-379/14) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2016/C 068/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Universal Music GmbH (Berlin, Germania) (reprezentant: M. Viehhus, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial G. Schneider, ulterior G. Schneider și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Yello Strom GmbH (Köln, Germania) (reprezentant: K. Gründig-Schnelle, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 20 martie 2014 (cauza R 274/2013-4), privind o procedură de opoziție între Yello Strom GmbH și Universal Music GmbH

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului acțiunii.*
- 2) *Obligă Universal Music GmbH și Yello Strom GmbH la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, la plata a jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).*

⁽¹⁾ JO C 292, 1.9.2014.

Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Murnauer Markenvertrieb/OAPI – Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten)

(Cauza T-534/14) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2016/C 068/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Egelsbach, Germania) (reprezentanți: F. Traub și D. Horst, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Regatul Unit) (reprezentanți: A. Renck și M. Petersen, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 5 mai 2014 (cauza R 2041/2012-2), privind o procedură de opoziție între Murnauer Markenvertrieb GmbH și Bach Flower Remedies Ltd

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*

- 2) Murnauer Markenvertrieb GmbH și Bach Flower Remedies Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Ordonanța Tribunalului din 18 decembrie 2015 – CompuGroup Medical/OAPI – Schatteiner (SAM)
(Cauza T-850/14)

(„Acțiune în anulare — Marcă comunitară — Termen de introducere a acțiunii — Momentul de la care începe să curgă termenul — Notificarea deciziei camerei de recurs pe contul electronic de la OAPI al reprezentantului reclamantei — Tardivitate — Lipsa unei forțe majore sau a unui caz fortuit — Inadmisibilitate vădită”)

(2016/C 068/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: CompuGroup Medical AG (Koblenz, Germania) (reprezentant: B. Dix, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: H. Kunz, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Simon Schatteiner (Viena, Austria) (reprezentați: F. Schulz și H. Pernez, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 23 iulie 2014 (cauza R 818/2013-4), privind o procedură de opoziție între domnul Simon Schatteiner și CompuGroup Medical AG

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă CompuGroup Medical AG la plata cheltuielilor de judecată.

Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2015 – Garcia Minguez/Comisia

(Cauza T-357/15 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Recrutare — Concurs intern al Comisiei deschis agenților temporari ai instituției — Neadmiterea unui agent temporar al unei agenții executive — Articolul 29 alineatul (1) litera (b) din statut — Egalitate de tratament — Recurs vădit nefondat”]

(2016/C 068/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Maria Luisa Garcia Minguez (Bruxelles, Belgia) (reprezentați: L. Ortiz Blanco și Á. Givaja Sanz, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall, G. Gattinara și F. Simonetti, ulterior G. Gattinara și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 28 aprilie 2015, Garcia Minguez/Comisia (F-72/14, RepFP, EU:F:2015:40), prin care se solicită anularea acestei ordonanțe.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) O obligă pe doamna Maria Luisa Garcia Minguez la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 279, 28.4.2015.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2015 – Frame/OAPI – Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Cauza T-627/15)

(2016/C 068/38)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italia) (reprezentant: M. Borghese, R. Giordano și E. Montelione, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „BIANCALUNA” – cererea de înregistrare nr. 11 251 808

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 7 august 2015 în cauza R 2952/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- trimiterea cauzei în fața OAPI astfel încât riscul de confuzie să fie analizat în mod corespunzător, luând în considerare rezultatele dovezii utilizării prezentate de Bianca-Moden GmbH & Co. KG;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentei proceduri;
- cu titlu subsidiar, reformarea deciziei atacate în vederea înregistrării următoarelor produse, care intră în clasa 25: lenjerie de corp, pijamale, tricouri, chiloți, desuuri.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- interpretarea eronată a Regulamentului nr. 207/2009 în măsura în care camera de recurs a ales să nu examineze decât un singur drept anterior;

— interpretarea eronată a Regulamentului nr. 207/2009 în aprecierea riscului de confuzie între semnele comparate.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – BikeWorld/Comisia

(Cauza T-702/15)

(2016/C 068/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: BikeWorld GmbH (St. Ingbert, Germania) (reprezentant: J. Jovy, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei din 1 octombrie 2014, în partea în care reclamanta este vizată de această decizie;
- dispunerea suspendării, în raport cu reclamanta, a executării deciziei până la pronunțarea unei decizii cu privire la prezenta acțiune (articolul 278 TFUE).

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită anularea în parte a deciziei C(2014) 3634 final a Comisiei din 1 octombrie 2014 referitoare la un ajutor de stat din partea Germaniei în favoarea Nürburgring (SA.31550 [2012/C] ex 2012/NN)

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă, în esență, următoarele:

1. Reclamanta nu ar mai fi identică cu partea din procedura în care s-a adoptat decizia. Prin urmare, nu se poate intenta împotriva ei nicio acțiune.
2. Reclamanta nu a fost parte în procedura care s-a soldat cu adoptarea deciziei atacate. Prin urmare, nu i s-a respectat dreptul de a fi ascultată.
3. Actualii asociați ai reclamantei nu au nici cea mai mică legătură cu asociații/proprietarii inițiali de la momentul acordării împrumuturilor.
4. Obiectivul urmărit prin recuperare, acela de a se „evita avantaje concurențiale în favoarea unei singure persoane” nu poate fi atins prin decizie, având în vedere că reclamanta nu este în concurență cu nimeni și nici nu a fost de la acordarea ultimului împrumut.
5. Reclamanta s-a declarat dispusă să procedeze la propria lichidare și dizolvare, dacă acest lucru este necesar pentru evitarea unei insolvențe iminente, care ar fi inevitabilă în cazul în care reclamanta ar trebui să efectueze o plată în temeiul recuperării ajutorului de stat.

Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2015 – Mícula și alții/Comisia

(Cauza T-704/15)

(2016/C 068/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Viorel Mícula (Oradea, România), European Drinks SA (Ștei, România), Rieni Drinks SA (Rieni, România), Transilvania General Import-Export SRL (Oradea), West Leasing International SRL (Pântășești, România) (reprezentați: J. Derenne, A. Dashwood, D. Vallindas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2015/1470 a Comisiei din 30 martie 2015 privind ajutorul de stat SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) pus în aplicare de România – Hotărârea arbitrală în cauza Micula/România din 11 decembrie 2013 [notificată cu numărul C(2015) 2112] (JO L 232, p. 43);
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate, în măsura în care:
 - i. îl identifică pe Viorel Micula drept o „întreprindere” și, prin urmare, parte a unei singure entități economice care este beneficiara ajutorului;
 - ii. identifică beneficiarul ajutorului de stat ca unică entitate economică ce include Viorel Micula, Ioan Micula, S.C. European Food SA, S.C. Starmill S.R.L., S.C. Multipack, European Drinks SA, Rien Drinks SA, Scandic Distilleries SA, Transilvania General Import-Export SRL, și
 - iii. obligă, la articolul 2 alineatul (2), pe Viorel Micula, Ioan Micula, S.C. European Food SA, S.C. Starmill S.R.L., S.C. Multipack, European Drinks SA, Rien Drinks SA, Scandic Distilleries SA, Transilvania General Import-Export SRL, și West Leasing SRL la rambursarea în solidar a ajutorului de stat primit de oricare dintre aceștia;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în această procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă opt motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa de competență și pe un abuz de putere. Prin calificarea greșită a hotărârii arbitrale a International Centre for Settlement of Investment Disputes (ICSID) (denumită în continuare „hotărârea”) drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, Comisia își valorifică competențe pe care le are în domeniul ajutoarelor de stat acordate de România în urma aderării acestei țări la UE, în mod retroactiv privind perioada de preaderare. În mod evident, Comisia nu poate să își exercite competențele legate de ajutoarele de stat în acest mod. Adoptarea unei decizii având asemenea obiect și efect demonstrează cu atât mai mult exercitarea eronată a acestor competențe.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE
 - În primul rând, decizia nu demonstrează existența unui avantaj economic atunci când califică executarea/ implementarea hotărârii drept ajutor de stat incompatibil. Prezenta cauză întrunește criteriile stabilite în jurisprudența Asteris (Hotărârea din 27 septembrie 1988, Asteris și alții, 106/87-120/87). Orice avantaj (*quod non*) este anterior aderării României la UE și este astfel înafara domeniului de aplicare al normelor Uniunii privind ajutoarele de stat. În al doilea rând, decizia nu demonstrează existența selectivității. Tratatul bilateral de investiții încheiat între România și Suedia (denumit în continuare „BIT”, temeiul juridic al hotărârii) stabilește un sistem de răspundere generală care este aplicabil în egală măsură oricărui investitor. În al treilea rând, decizia nu demonstrează că măsura în cauză este imputabilă statului român. România nu are o marjă de apreciere în privința aplicării hotărârii.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 351 TFUE și pe principiile generale de drept. Articolul 351 TFUE protejează obligațiile asumate de România prin punerea în aplicare a BIT cu Suedia, care era un acord între un stat membru (Suedia) și o țară terță (România), față de orice posibile efecte post-aderare ale normelor UE privind ajutoarele de stat.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime. Autoritățile UE au încurajat activ încheierea de BIT și prin urmare au întreținut o încredere legitimă că demersul de a pune în aplicare un astfel de BIT prin arbitraj și prin hotărâre nu va fi blocat, de exemplu prin aplicarea normelor privind ajutoarele de stat.

5. Al cincilea motiv întemeiat, cu titlu subsidiar, pe faptul că pretinsul ajutor trebuie considerat un ajutor compatibil. Măsura națională în cauză care a fost la originea arbitrajului și a hotărârii nu a fost niciodată considerată incompatibilă. În orice caz, ar fi fost compatibilă cu normele UE privind ajutoarele de stat.
6. Al șaselea motiv întemeiat, cu titlu subsidiar, pe faptul că decizia stabilește în mod incorect beneficiarii ajutorului de stat. Decizia nu demonstrează nici că Viorel și Ioan Micula fac parte din pretinsa entitate economică unică, sau că există o entitate economică unică în acest caz.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe erori în recuperarea dispusă de decizie. Întrucât decizia determină în mod incorect beneficiarii pretinsului ajutor, aceasta dispune recuperarea de la indivizi și societăți care nu sunt beneficiari ai pretinsului ajutor.
8. Al optulea motiv întemeiat pe încălcarea unei cerințe procedurale esențiale (dreptul de a fi ascultat). Decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigație nu a menționat în niciun fel reclamantele European Drinks, Rieni Drinks, West Leasing și Transilvania General Import-Export.

Acțiune introdusă la 9 decembrie 2015 – BASF/OAPI – Evonik Industries (DINCH)

(Cauza T-721/15)

(2016/C 068/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Germania) (reprezentant: A. Schulz și C. Onken, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Evonik Industries AG (Marl, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „DINCH” – marca comunitară nr. 2 563 856

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 23/10/2015 în cauza R 2080/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate astfel încât calea de atac a celeilalte părți în fața camerei de recurs să fie respinsă;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 și
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft/Comisia**(Cauza T-724/15)**

(2016/C 068/42)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e. V. (München, Germania) (reprezentant: C. Bittner și N. Thies, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care:
 - la articolul 1 se constată că ajutoarele de stat acordate de Germania în domeniul testelor de calitate a laptelui efectuate în landul Bavaria, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din TFUE, în favoarea fermelor de lapte din landul respective sunt incompatibile cu piața internă începând de la 1 ianuarie 2007;
 - la articolele 2-4 se dispune recuperarea ajutoarelor însoțite de dobânzi de la beneficiari;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei (UE) 2015/2432 a Comisiei din 18 septembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] acordat de Germania pentru testele de calitate a laptelui în cadrul Legii privind laptele și grăsimea.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive, care sunt identice sau similare, în esență, cu cele invocate în cauza T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns/Comisia.

A acțiune introdusă la 11 decembrie 2015 – Chemtura Netherlands/EFSA**(Cauza T-725/15)**

(2016/C 068/43)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Chemtura Netherlands (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, avocați)

Pârâtă: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziei Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) din 10 decembrie 2015 privind publicarea anumitor pasaje din concluzia evaluării experților EFSA referitoare la reexaminarea aprobării pentru substanța activă diflubenzuron în legătură cu metabolitul PCA pentru care reclamanta a solicitat tratament confidențial în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, p. 1);
- obligarea părâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului nr. 1107/2009 și a dreptului fundamental la protecția secretelor de afaceri
 - Reclamanta contestă temeiul juridic pentru care pârâta a concluzionat că era obligată să își publice concluziile. Deși publicarea concluziilor EFSA în temeiul articolului 21 din Regulamentul nr. 1107/2009 era legitimă, pârâta a încălcat articolul 63 din regulamentul menționat publicând informații confidențiale.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere
 - Reclamanta susține că pârâta și-a întemeiat decizia pe o înțelegere eronată a faptelor și a datelor științifice legate de acestea, ceea ce a condus la o eroare vădită de apreciere a cererilor sale de confidențialitate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe atingerea adusă principiilor fundamentale de drept al Uniunii: dreptul la apărare și principiul bunei administrări
 - Reclamantei nu i s-a dat posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la documentele pe care EFSA și-a întemeiat concluziile.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către EFSA a propriilor obligații
 - Pârâta nu și-a întemeiat aprecierea pe toate elementele de probă științifice aflate la dispoziția sa, deși este obligată să producă lucrări de cea mai înaltă calitate științifică.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime
 - Reclamanta continuă discuțiile cu Comisia și corespondența de la aceasta reflectă că reclamantei i se va da posibilitatea să își prezinte observațiile privind concluziile EFSA în cadrul procedurii de examinare de către Comisie. Observațiile reclamantei ar trebui luate în considerare înainte de publicarea concluziilor EFSA.

Acțiune introdusă la 12 decembrie 2015 – Klyuyev/Consiliul

(Cauza T-731/15)

(2016/C 068/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Sergiy Klyuyev (Donetsk, Ucraina) (reprezentați: R. Gherson, Solicitor, B. Kennelly, Barrister și T. Garner, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2015/1781/PESC a Consiliului din 5 octombrie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 a Consiliului privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1777 al Consiliului din 5 octombrie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Prin intermediul primului motiv se susține că nu s-a identificat de către Consiliu un temei juridic adecvat. Articolul 29 TUE nu a constituit un temei juridic adecvat pentru decizia atacată întrucât în plângerea formulată împotriva reclamantului acesta nu a fost identificat ca o persoană care a subminat statul de drept sau drepturile omului în Ucraina [în sensul articolului 21 alineatul (2) TUE și al articolului 23 TUE]. Din moment ce decizia nu era validă, Consiliul nu se putea întemeia pe articolul 215 alineatul (2) TFUE pentru a adopta regulamentul atacat. La momentul impunerii măsurilor restrictive, nu exista nicio acuzație împotriva reclamantului în contextul unor proceduri judiciare în sensul că activitățile sale ar fi amenințat să submineze statul de drept sau ar fi încălcat drepturile omului în Ucraina. Măsurile restrictive menționate aprobă de fapt o încălcare a statului de drept de către autoritățile ucrainene, săvârșită prin tratamentul aplicat reclamantului.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se susține că, prin faptul că a concluzionat că reclamantul întrunea criteriul pentru includerea pe listă, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere. Observațiile prezentate Consiliului de procurorul general erau excesiv de generice și nesuținute de nicio probă (cu atât mai puțin de o probă „concretă”) a vreunei proceduri judiciare împotriva reclamantului. Reclamantul a evidențiat erorile din observații înainte de adoptarea măsurilor restrictive, iar Consiliul nu a obținut răspunsuri și probele necesare de la autoritățile ucrainene. Consiliul a săvârșit o eroare prin faptul că a acceptat observațiile ca atare, fie și numai pentru lipsa în Ucraina a unui proces judiciar care să corespundă standardelor europene.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se susține că dreptul la apărare al reclamantului și dreptul acestuia la protecție jurisdicțională efectivă au fost încălcate de către Consiliu. Într-un caz de redenumire, Consiliul are o obligație sporită de a realiza investigații complete la autoritățile solicitante și de a furniza informațiile rezultate persoanei desemnate. Această obligație a fost încălcată în speță.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv se susține că reclamantului nu i s-au oferit de către Consiliu motive suficiente pentru includerea sa. Motivele oferite au fost insuficient de detaliate și de precise.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv se susține că drepturile fundamentale ale reclamantului de proprietate și la reputație au fost grav încălcate de către Consiliu. Măsurile restrictive au fost impuse fără garanții adecvate care să îi permită reclamantului să își susțină în mod efectiv cauza în fața Consiliului. Măsurile restrictive nu sunt limitate la o anumită proprietate despre care se susține că reprezintă fonduri de stat deturnate, nici cel puțin limitate la sumele din astfel de fonduri pretins deturnate.
6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv se susține că, în măsura în care este corectă aprecierea Consiliului în sensul că criteriile de desemnare pot fi extinse la orice investigație neconectată cu proceduri judiciare, criteriile sunt disproportionale și nelegale.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2015 – Republica Portugheză/Comisia

(Cauza T-733/15)

(2016/C 068/45)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și M. Figueiredo, agenți, asistați de L. Silva Morais, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Comisiei notificată de Secretariatul General al Comisiei prin scrisoarea SG-Greffe (2015) D/11533 din 12 octombrie 2015 ⁽¹⁾;
- Obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Portugheză susține că cererea de plată transmisă de Secretariatul General al Comisiei prin scrisoarea SG-Greffe (2015) D/11533 din 12 octombrie 2015, este afectată de următoarele vicii și în consecință trebuie să fie anulată:

- 1 – Justificarea pentru adoptarea actului atacat este întemeiată pe o uzurpare de către Comisie a competențelor din sfera jurisdicțională a Uniunii Europene, ceea ce constituie un viciu de necompetență.
- 2 – Actul este întemeiat pe o fracționare artificială a efectelor Hotărârii Curții Comisia/Portugalia (C-76/13, EU:C:2014:2029) și astfel încalcă tratatele și orice normă de drept privind aplicarea acestora.
- 3 – Actul Comisiei care face obiectul prezentei acțiuni în anulare nu respectă autoritatea de lucru judecat, întrucât actul în cauză este încă o dată afectat de o încălcare a tratatelor sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestora.
- 4 – Actul este afectat de aceeași nelegalitate, întrucât nu sunt respectate principiile securității juridice, stabilității raporturilor juridice și încrederii legitime, recunoscute de dreptul Uniunii.
- 5 – Actul nu respectă principiul interzicerii dublei sancțiuni, care nu permite unei părți să obțină prin intermediul unui nou act juridic individual ceea ce nu a reușit să obțină anterior prin decizii judecătorești, ceea ce se reflectă în încălcarea tratatelor sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestora.

⁽¹⁾ Decizia Directorului General al Direcției Generale Rețele de Comunicare, Conținut și Tehnologie (CNECT) a Comisiei Europene prin care se solicită plata de către Republica Portugheză a unei sume de 580 000 de euro reprezentând încasarea penalității cu titlu cominatoriu pentru perioada cuprinsă între 25 iunie 2014 și 21 august 2014 decisă de Curte în Hotărârea Comisia/Portugalia (C-76/13, EU:C:2014:2029).

Recurs introdus la 17 decembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 6 octombrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-119/14, FE/Comisia

(Cauza T-734/15 P)

(2016/C 068/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentați: F. Simonetti și G. Gattinara, agenți)

Cealaltă parte din procedură: FE (Luxemburg, Luxemburg)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 6 octombrie 2015 în cauza F-119/14, FE/Comisia;
- respingerea acțiunii formulate de FE în cauza F-119/14 ca nefondată;

- suportarea de către fiecare parte a propriilor cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri;
- obligarea lui FE la suportarea cheltuielilor de judecată aferente procedurii din fața Tribunalului Funcției Publice.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe mai multe erori de drept săvârșite de Tribunalul Funcției Publice (TFP) și pe o denaturare a actelor dosarului în interpretarea și aplicarea de către comisia de evaluare a condiției de admitere privind experiența profesională minimă
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept în concluzia TFP potrivit căreia AIPN ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept și pe mai multe încălcări ale obligației de motivare săvârșite de TFP atunci când a obligat Comisia la plata a 10 000 de euro reclamantei în primă instanță.

A acțiune introdusă la 18 decembrie 2015 – The Art Company B & S/OAPI – Manifatture Daddato și Laurora (SHOP ART)

(Cauza T-735/15)

(2016/C 068/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: The Art Company B & S, SA (Quel, Spania) (reprezentanți: L. Sánchez Calderón și J. Villamor Muguerra, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Manifatture Daddato SpA (Barletta, Italia), Sabina Laurora (Trani, Italia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „SHOP ART” – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 12 030 921

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 8/10/2015 în cauza R 3050/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2015 – British Aggregates și alții/Comisia**(Cauza T-741/15)**

(2016/C 068/48)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: British Aggregates Association (Lanark, Regatul Unit), Tinney Quarries Ltd (St. Johnston, Irlanda), MBC Quarries Ltd (Ballybofey, Irlanda), Mac Sand Ltd (Stranorlar, Irlanda) (reprezentanți: L. Van den Hende, avocat, și A. White, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 4 august 2014, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la 25 septembrie 2015, privind schema de ajutor SA.18859 (11/C) (ex 65/10 NN) pusă în aplicare de Regatul Unit – Scutirea de taxa pe agregate în Irlanda de Nord (ex N 2/04); și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantelor în aceste proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe împrejurarea că Comisia a săvârșit o eroare de drept stabilind că încălcarea articolului 110 TFUE, precum și a articolului 107 TFUE puteau fi rectificate retroactiv și, prin aceasta, scutirea de taxa pe agregate în Irlanda de Nord să devină compatibilă cu piața internă.
2. Al doilea motiv, subsidiar față de primul motiv, este întemeiat pe împrejurarea că Comisia a săvârșit o eroare de drept și erori de apreciere stabilind că măsura corectivă retroactivă luată de Regatul Unit era compatibilă cu principiul efectivității și cu dreptul la o cale de atac efectivă.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe împrejurarea că Comisia a săvârșit erori de apreciere stabilind că scutirea de taxa pe agregate în Irlanda de Nord era compatibilă cu Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului ⁽¹⁾ și cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE. În special, Comisia a săvârșit erori de apreciere constatând că al treilea aspect al criteriului necesității din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului din 2008 era îndeplinit, și anume dacă carierele din Irlanda de Nord puteau sau nu puteau transfera taxa pe agregate către consumatori fără ca aceasta să determine reduceri semnificative ale vânzărilor.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe împrejurarea că Comisia a omis să efectueze o examinare efectivă diligentă și imparțială a aspectului dacă măsura corectivă retroactivă luată de Regatul Unit era compatibilă cu principiul efectivității și cu dreptul la o cale de atac efectivă și dacă al treilea aspect al criteriului necesității din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului din 2008 era îndeplinit.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe împrejurarea că Comisia nu motivat, în conformitate cu articolul 296 TFUE, de ce măsura corectivă retroactivă luată de Regatul Unit era compatibilă cu principiul efectivității și cu dreptul la o cale de atac efectivă, și de ce al treilea aspect al criteriului necesității din Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului din 2008 era îndeplinit.

⁽¹⁾ Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului (JO 2008 C 82, p. 1).

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – Nausicaa Anadyomène și Banque d'Escompte/BCE**(Cauza T-749/15)**

(2016/C 068/49)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Nausicaa Anadyomène SAS (Paris, Franța) și Banque d'Escompte (Paris) (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— declararea acțiunii ca admisibilă și întemeiată;

În consecință,

- declararea răspunderii pârâtei, în sensul articolului 340 TFUE, ca urmare a erorilor săvârșite în cadrul politicii sale monetare privind titlurile de creanță grecești;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului, în valoare de 10 901 448,38 euro pentru societatea Nausicaa, sub rezerva reevaluării, și de 239 058,84 de euro pentru Banque d'Escompte;
- în orice caz, obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcări suficient de grave pe care le-ar fi săvârșit BCE. Acest motiv este împărțit în trei aspecte:
 - Primul aspect, referitor la încălcarea principiului securității juridice și a principiului respectării încrederii legitime.
 - Al doilea aspect, privind încălcarea principiului egalității de tratament și a principiului nediscriminării și încălcarea articolelor 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”).
 - Al treilea aspect, referitor la încălcarea principiului bunei administrări, la încălcarea articolului 41 din Cartă și la încălcarea obligației de diligență.
2. Al doilea motiv întemeiat pe prejudiciul suferit de reclamante și pe legătura de cauzalitate între comportamentul culpabil al BCE și acest prejudiciu.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – Contact Software/Comisia**(Cauza T-751/15)**

(2016/C 068/50)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Contact Software GmbH (Bremen, Germania) (reprezentanți: J.-M. Schultze, S. Pautke și C. Ehlenz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei C(2015) 7006 final adoptată în cauza AT.39846 – CONTACT/Dassault & PTC la 9 octombrie 2015;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea deciziei C(2015) 7006 final adoptată în cauza AT.39846 – CONTACT/Dassault & PTC la 9 octombrie 2015, prin care s-a respins plângerea pe care o depusese la 18 noiembrie 2010 în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe definierea eronată a piețelor relevante.

Reclamanta susține că Comisia a comis erori de drept și erori vădite de apreciere în interpretarea și aplicarea 102 TFUE, întrucât nu a luat în considerare elementele și argumentele furnizate de reclamantă care conduceau la o definiție mai limitată a piețelor relevante, care ar acoperi, pe de o parte, piețele propriu-zise ale programelor de calculator „Computer Aided Design” (CAD) destinate unor prestatori determinați sau cel puțin a programelor de calculator „High-End CAD” pentru constructorii de automobile și furnizorii din industria automobilelor, precum și, pe de altă parte, piața informațiilor privind interfețele programelor de calculator CAD proprii fiecărui prestator.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 102 TFUE.

Se susține că Comisia a apreciat în mod vădit eronat poziția dominantă a întreprinderilor vizate, întemeindu-se în esență pe o definiție eronată, contestată mai sus, a piețelor relevante.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că respingerea plângerii sale nu a fost suficient motivată.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că concluzia Comisiei, potrivit căreia nu ar exista motive suficiente din perspectiva interesului comunitar de a continua investigația cu privire la o eventuală încălcare a articolului 102 TFUE, ar fi viciată de o eroare vădită.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisa

(Cauza T-752/15)

(2016/C 068/51)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg) și Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: M. Sfyri și C. Dede, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene DIGIT/R/3/SDP/PT 5107460 (2015), notificată reclamantelor prin scrisoarea din 29 octombrie 2015, prin care Comisia a clasificat oferta reclamantelor pe poziția a șasea în cadrul unuia dintre cele trei loturi distincte, mai precis în cadrul lotului nr. 3, în cadrul procedurii deschise de cerere de ofertă DIGIT/R3/PO/2015/0008 – STIS IV, denumită „Support and consulting services for technical informatics staff IV (STIS IV)”;
- obligarea Comisiei la repararea prejudiciului cauzat reclamantelor în urma pierderii oportunității de a fi clasificate pe prima poziție în cadrul lotului nr. 3 în acordul-cadru STIS IV; precum și
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit reclamantelor, decizia atacată trebuie anulată întrucât cuprinde o motivare insuficientă: i) în privința aprecierii ofertei tehnice; ii) în privința motivelor pentru care ofertele economice ale societăților și consorțiilor adjudecate nu au fost apreciate anormal de scăzute, precum și ca urmare a încălcării de către Comisie a documentelor contractuale și a dreptului Uniunii în raport cu existența unor erori vădite de apreciere.

Ațiune introdusă la 22 decembrie 2015 – Facebook/OAPI – Brand IP Licensing (lovebook)

(Cauza T-757/15)

(2016/C 068/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Facebook, Inc. (Menlo Park, Statele Unite) (reprezentanți: M. Granado Carpenter și M. Polo Carreño, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Brand IP Licensing Ltd (Road Town, Insulele Virgine Britanice)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „lovebook” – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 926 577

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 30 septembrie 2015 în cauza R 2028/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în totalitate, în măsura în care prin aceasta se anulează decizia diviziei de opoziție prin care s-a confirmat opoziția împotriva cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 926 577 LOVEBOOK ca urmare a unui risc de confuzie, în temeiul concluziilor că similitudinea semnelor este minoră în raport cu diferențele dintre acestea, că impresia generală produsă de semne în percepția publicului relevant este aceea că ele nu sunt similare și că aceasta este situația chiar dacă mărcile anterioare au un caracter distinctiv mai mare;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei acțiuni în fața Tribunalului.

Motivul invocat

— Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – EDF Toruń SA/Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

(Cauza T-758/15)

(2016/C 068/53)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: EDF Toruń SA (Toruń, Polonia) (reprezentant: K. Sienkiewicz, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei nr. SME(2015)4950 a Agenției Europene pentru Produse Chimice din 3 noiembrie 2015 și a facturii TVA nr. 10054011 din 3 noiembrie 2015 privind impunerea unei taxe administrative pentru indicarea eronată a dimensiunii întreprinderii cu ocazia notificării către registrul REACH;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa forței obligatorii a Recomandării Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (2003/361/CE) și pe necesitatea de a aplica dispozițiile naționale în materie;
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului nr. 340/2008 ⁽¹⁾, pentru motivul că Agenția nu are dreptul de a impune sancțiuni pecuniare entităților care efectuează notificări către registrul REACH;
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității prin impunerea unei taxe administrative într-un quantum anormal de ridicat în raport cu volumul de muncă pe care l-a necesitat stabilirea dimensiunii corecte a întreprinderii;
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe abuzul de putere prin impunerea unei taxe pe baza Deciziei nr. 14/2015 a consiliului de administrație a Agenției Europene pentru Produse Chimice, deși aceasta nu are forță juridică obligatorie;
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament, deoarece cuantumul taxei se calculează în funcție de dimensiunea întreprinderii, în condițiile în care nimic nu justifică caracterul echitabil al unei astfel de soluții.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 340/2008 al Comisiei din 16 aprilie 2008 privind redevențele și drepturile plătite Agenției Europene pentru Produse Chimice în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH (JO L 107, p. 6)

A acțiune introdusă la 23 decembrie 2015 – Sogepa/Comisia**(Cauza T-761/15)**

(2016/C 068/54)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Société wallonne de gestion et de participations (Sogepa) (Liège, Belgia) (reprezentanți: A. Lepièce și H. Baeyens, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 3, 4, 5 și 6 din Decizia Comisiei Europene din 31 iulie 2014 privind ajutorul de stat nenotificat SA.34791 (2013/C) (ex 2012/NN) – Belgia – Ajutor pentru salvarea întreprinderii Val Saint-Lambert SA întrucât dispune recuperarea unui quantum al ajutorului de stat corespunzător dublului avantajului economic de care a beneficiat efectiv societatea Val Saint-Lambert;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe eroarea de drept pretins săvârșită de Comisie în ceea ce privește calificarea avantajului economic în cadrul acordării împrumutului în favoarea Val Saint-Lambert și în ceea ce privește impunerea unei duble rambursări a avantajului economic în sarcina beneficiarului

A acțiune introdusă la 29 decembrie 2015 – Deutsche Lufthansa/Comisia**(Cauza T-764/15)**

(2016/C 068/55)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Germania) (reprezentant: A. Martin-Ehlers, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 1 octombrie 2014 în cazul SA.32833 (2011/C) (ex 2011/NN) – Aeroportul Hahn
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele:

- Neregularitatea procedurii, întrucât nu a avut loc o nouă întâlnire cu reclamanta în 2014.
- Prezentarea incompletă a cauzei, deși Comisia cunoștea situația de fapt atunci când a adoptat decizia atacată.

- Eroarea de drept în aprecierea măsurilor în favoarea aeroportului interesat, întrucât anumite măsuri nu au fost calificate drept ajutoare de stat în sensul articolului 107 TFUE alineatul (1), iar altele au fost calificate drept ajutoare de stat compatibile cu piața internă.
- Neluarea în considerare a faptului că toate ajutoarele menționate în decizia atacată în favoarea aeroportului interesat au avantajat în general Ryanair, în calitate de utilizator principal al aeroportului menționat.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2015 – BelTechExport/Consiliul

(Cauza T-765/15)

(2016/C 068/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BelTechExport ZAO (Minsk, Belarus) (reprezentanți: J. Jerņeva și E. Koškins, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) 2015/1948 al Consiliului din 29 octombrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 765/2006 privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO L 284, p. 62), în măsura în care acest regulament extinde aplicarea măsurilor restrictive în privința reclamantei, chiar dacă această aplicare este suspendată temporar;
- anularea Deciziei (PESC) 2015/1957 a Consiliului din 29 octombrie 2015 de modificare a Deciziei 2012/642/PESC privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO L 284, p. 149), în măsura în care această decizie extinde aplicarea măsurilor restrictive în privința reclamantei, chiar dacă această aplicare este suspendată temporar;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că actele atacate nu oferă o motivare suficientă pentru a justifica înscrierea continuă a reclamantei în anexele în cauză și pe faptul că Consiliul nu s-a conformat dispozițiilor articolului 296 al doilea paragraf TFUE, care îi impun să își motiveze deciziile.
 2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că actele atacate încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, înscrise în articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”) și în articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („CEDO”), întrucât au fost adoptate fără ca reclamanta să fi avut posibilitatea să își exercite în mod efectiv dreptul la apărare, în particular dreptul de a fi ascultat și dreptul de a beneficia de o procedură care să îi permită să solicite în mod efectiv retragerea sa de pe lista persoanelor și a entităților vizate de măsurile restrictive.
 3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că actele atacate sunt viciate de erori vădite de apreciere, întrucât se bazează pe ipoteza incorectă potrivit căreia, în calitate de societate importantă din sectorul fabricării și exportului de arme din Bielorusia, reclamanta obține beneficii de la regimul Lukașenko.
 4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că actele atacate încalcă dreptul fundamental de proprietate consacrat la articolul 17 din cartă și la articolul 1 din primul protocol adițional la CEDO și pe faptul că această încălcare nu este întemeiată pe elemente de probă convingătoare, nu este justificată și este disproporționată.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2015 – ZZ/Parlamentul

(Cauza F-143/15)

(2016/C 068/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: A. Fombaron, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei având ca obiect respingerea reclamației reclamantului privind anularea deciziei de reziliere anticipată a angajării sale la Parlamentul European.

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din data de 19 august 2015 de respingere a reclamației depuse în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene;
- anularea deciziei Parlamentului European din data de 25 februarie 2015;
- anularea deciziei Parlamentului European din data de 2 februarie 2015;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii.

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2015 – ZZ/Parlamentul

(Cauza F-146/15)

(2016/C 068/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentați: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Parlamentului prin care se respinge cererea de conversie în puncte de merit a rapoartelor de evaluare ale reclamantului care au fost întocmite de la promovarea sa în gradul AD 12.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AIPN din 8 aprilie 2015 prin care se respinge cererea de conversie a rapoartelor de evaluare ale reclamantului care au fost întocmite de la promovarea sa în gradul AD 12;
- obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2015 – ZZ/Parlamentul**(Cauza F-147/15)**

(2016/C 068/59)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)*Pârât:* Parlamentul European**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei prin care se pune capăt contractului reclamantului

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei atacate din 24 februarie 2015;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei de respingere din data de 9 septembrie 2015;
- obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2015 – ZZ/Comisia**(Cauza F-149/15)**

(2016/C 068/60)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: L. Levi, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei prin care se aplică reclamantului sancțiunea suspendării promovării în treaptă și prin care acesta este obligat la repararea unui prejudiciu pretins suferit de Uniunea Europeană și cerere de despăgubire pentru compensarea prejudiciului moral și adus reputației pretins suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei CMS 13-005 a AIPN tripartit în măsura în care prevede suspendarea promovării în treaptă pe o durată de 18 luni și repararea unui prejudiciu stabilit prin decizie în valoare de 108 596,35 de euro;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei de respingere a reclamației reclamantului;
- cu titlu subsidiar, reducerea sancțiunii financiare cuprinse în decizia CMS13-005;
- obligarea Comisiei la repararea prejudiciului moral și adus reputației reclamantului, evaluat la 20 000 de euro;
- obligarea Comisiei la plata în totalitate a cheltuielilor de judecată.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 12 ianuarie 2016 – Vermoesen și Herkens/Comisia**(Cauza F-108/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 068/61)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015, p. 54.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO